

7. Съгласны буквы сѣ 19: б, в, г, д, ж, з, к, л, м, н, п, р, с, т, х, ц, ч, ш, щ. Наричать ги съгласны, зачто-то гласъ-ть имъ не може ся чюе самъ безъ помощь отъ гласнѣ буквѣ.

8. Гласны-ты буквы могутъ ся раздѣли на тврьды: а, о, у, ъ, ы, ѿ.

мягкы: е, и, і, ѣ.

остры: ѣ, ю, ю, я, ѡ.

Забѣлѣжв. а) Гласны-ты: ы, ѣ, ю, ю, я, ѡ ся наричать и двойны, зачто-то сѣ съставены отъ по двѣ гласны: така ы, отъ (ь—і); ѣ отъ (і—е), ю отъ (і—е), ю отъ (і—у), я отъ (і—а), ѡ отъ (і—ѡ).

Забѣлѣжв. в) Открай рѣчь и тврьды-ты гласны ся произносять остро; това ся чюе най-добрѣ въ пѣсни-ты, катю: азъ, утро: изговаря ся азъ, утро.

9. Отъ гласны-ты буквы ѣ, ѡ, кога-то сѣ на край рѣчь, такожде и (й) слѣдъ гласнѣ ставать полѣгласны, сирѣчь тамъ не имъ ся чюе гласъ-ть цѣль.

Забѣлѣжв. Гласны: ѣ и ѡ всрѣдъ рѣчь имѣть гласъ подобенъ на ѡ; така: кръвь, кръсть, четѣть ся катю да сѣ писаны: кръвь, кръсть.

10. Съгласны буквы: г, к, х, прибирать слѣдъ себе само тврьды гласны; кога ся случи да слѣдувать по тѣхъ мягкы или остры, то тии ся измѣнявать: г на ж или з; к на ч или ц; х на ш или с; катю: Богъ, Боже; бѣлѣгъ, бѣлѣзи; чловѣкъ, чловѣче, чловѣци; сиромѣхъ, сиромѣше, сиромѣси.